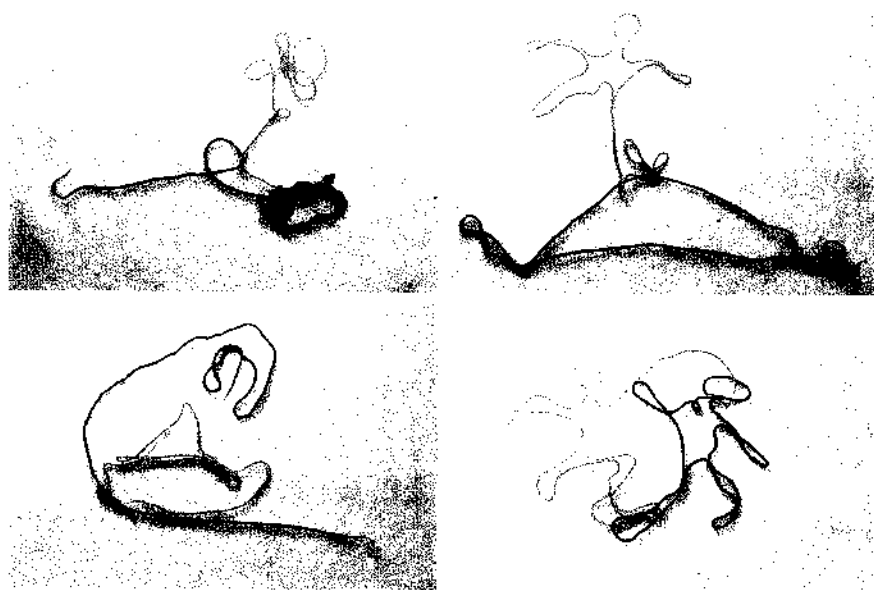

TARPDISCIPLININIS MENO PROJEKTAS, SKIRTAS KAUNO VIEŠOSIOMS ERDVĖMS - „DRAUGIŠKA ZONA“

Ekspertinės animacijos filmukų ciklas „Aš myliu“, E. Gandą Bogdaniene, A. Gailieša ir A. Lašas

tekstas į Ed Carroil

Kauno meno bienalė pradeda naują programą, kurios sritis - miesto gyvenimas ir menininkų vaidmuo jame.

MIESTO GYVENIMAS

Jei žvilgtelėtumėte į Rotušės aikštėje esantį turistų informacijos stendą, perskaitytumėte toki sakinį anglų kalba: „Welcome to the friendly city of Kaunas“ (angl. „Sveiki atvykę į draugišką miestą Kauną“), žodis „friendly“ yra pabrėžtas ir prie jo pridėtas klausukas.

Kaunas pernelyg dažnai yra siejamas su nedraugiškumu, prisilegtumu ir niūrumu. Ar tai yra kaip nors susiję su viešųjų erdvių kontrole sovietmečiu? O gal tai - įgimtų nacionalinių bruožų, tokių kaip uždarumas ir santūrumas viešosiose erdvėse, išraiška?

Kad ir kokios būtų priežastys, inertiškumas, šaltumas ir abejingumas lemia Kauno viešųjų erdvių charakterį. Žmonės nepasitiki viešąja erdve ir jiems sunku įsivaizduoti kitokius nei įprasti buvimo visuomenėje būdus. Naujieji intervencijos į miesto erdves projektai yra pernelyg sterilūs, „prigrūsti“, „vertikalūs“ ir stokoja humaniškumo.

Ar, atsitraukiant į privačias teritorijas, galima jaustis laisvam nuo susvetimėjimo ir izoliacijos?

MENININKŲ VAIDMUO

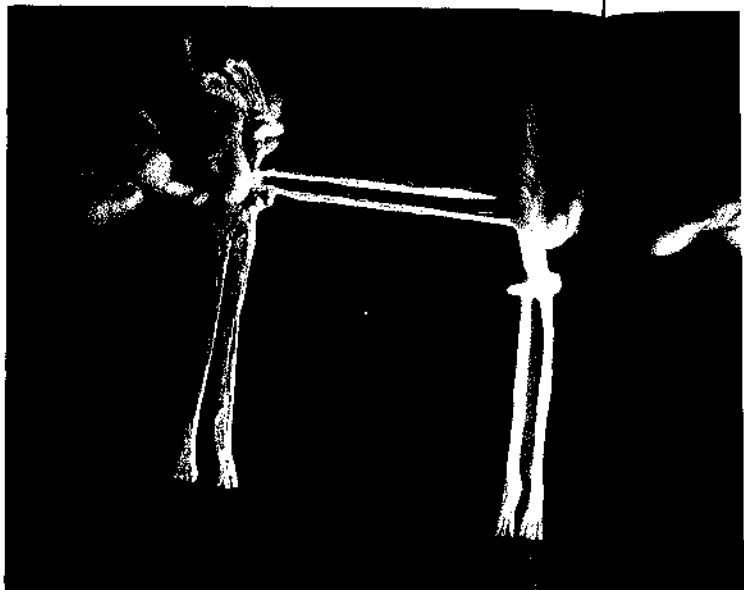
Menininkų (ne)veikla viešosiose erdvėse yra šiuolaikinės meno mokymo sistemos padarinys. Meno mokymą, kaip ir viešąsias erdves, temdo inercija ir vargu ar artimiausioje ateityje bus pravalytos užsikimšusios institucinės perspektyvos arterijos. Gaila, bet meno mokyklos neugdo gebėjimo įsitraukti į viešąjį gyvenimą ir neskatina menininko bei visuomenės dialogo, todėl daugelis jaunų žmonių, palikę meno mokyklas, nususka nuo meno.

DRAUGIŠKA ZONA

Rugsėjo mėnesi menininkai buvo pakviesti apmąstyti žmonių jausmų Kauno miestui ir pasiūlyti idėjų projektui „Draugiška zona“.

Buvo klausiama, ar šis projektas yra socialine reklama, ar kažkokia propagandos forma, inicijuota miesto savivaldybės. Iš tiesų šiuo projektu siekiama formuoti menininkų gebėjimus įtraukti visuomenę į meno procesą. Savo ruožtu visuomenė gali būti pakurstyta naujai spręsti Kauno miesto viešųjų erdvių kūrimą.

Organizatoriai: Andrius Mureš

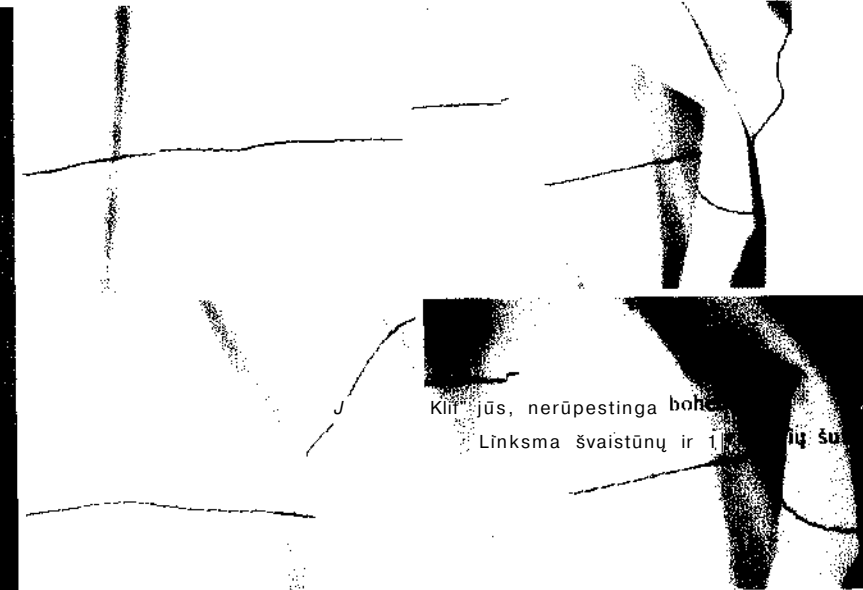

Filmukų serija „Užtvėnk pyktį - gamink elektrą“, „Psilikono teatras“

Šiuo projektu siekiama paneigti įprastą, nusistovėjusią meno ir dizaino atskirtį ir skleisti menininko- tarpininko tarp kultūros ir visuomenės - idėją. Tarpininkavimas vyksta tada, kai menininkas estetinėmis priemonėmis, pasak amerikiečių meno kritikės Rosalyn Deutsche, padeda mūsų „patirčiai būti visuomenėje“. „Draugiška zona“ yra projektas, kuriame menas ir menininkai skatina „buvimo visuomenėje“ patirtį, nors problemos, susijusios su menininkais ir visuomene, gali būti ir neišsprendžiamos.

„Draugiškoje zonoje“ gimė trys projektai, kuriuos bendradarbiaudami sukūrė 7 menininkai. Du iš šių projektų žvelgia į Kauną iš vidaus (jų autoriai gyvena ir dirba šiame mieste), trečiasis, vilniečių projektas yra lyg žvilgsnis iš išorės.

Egle Gandą Bogdaniene, Aleksas Gailieša ir Audrius Lašas pristato kūrinių „Aš myliu“, kurį sudaro aštuoni 15 sekundžių trukmės eksperimentinės animacijos filmukai: „Aš noriu“, „Aš tikiu“, „Aš myliu“, „Aš galiu“, „Mes norime“, „Mes tikime“, „Mes mylime“, „Mes galime“. Šie filmukai šmaikščiai ir linksmai kalba apie stipriuosius jausmus ir didžiąsias dorybes - meilę, viltį, tikėjimą.

Videodarbas „Dingę“, I. Likšaitė ir C. Rohrmoser

Inga Likšaitė ir Claudia Rohrmoser pristato videodarbą „Dingę“. Šis kūrinys remiasi Gintaro Patacko eilėraščiu „Myriop išėjusi bohema“ ir išreiškia kritinį požiūrį į miesto būseną. Videodarbas padarytas kaip *teks-t-ilinis* junginys. Jame vizualiai manipuluojama tekstilės ir teksto sąvokomis.

„Psilikono teatras“ (Auskė Petruilienė ir Darius Petrusis) pristato seriją filmukų „Užtvėnk pyktį - gamink elektrą“. Kaunas yra hidroelektrinės miestas, todėl šie filmukai siūlo miestiečiams draugiškumą kaip alternatyvų neišsemiamą energijos šaltinį - Simpatijos jėgainę. Rodydamos specialius pratimus, silikono lėlės mokys miestiečius, kaip transformuoti pyktį į elektrą.

Paskutiniąją lapkričio savaitę trys „Kates inovacijos“ lauko vaizdo ekranai parodė kūrinius be jokios išankstinės informacijos ir reklamos. Ši taktika buvo pasirinkta pasikliaujant meno galia sukelti susidomėjimą ir atverti dažnai užblokuotas mūsų atminties bei partitės kertes. 2009 sausį projektas bus oficialiai pristatytas ir rodomas dar tris savaites.

Daugiau informacijos - www.bienale.lt